

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม

ต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556

Thr Industrial Factory Entrepreneur Opinion

Toward Samutprakan Townand Country Planning B.E. 2556

รัชชา เดชากิจณรงค์¹ และ สุพัตรา จุณณะปิยะ²

Rattachar Decharkitnarong and Supatra Chunnapiya

¹ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² รองศาสตราจารย์, อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิจัยระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลีต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลีต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลี จำนวน 334 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การผันแปร (Analysis of Variance: ANOVA) การวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis: MCA) และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (Coefficient of variance: C.V.)

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลี มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองรวมระดับปานกลางมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผังเมืองรวมระดับมากมีประสบการณ์เกี่ยวกับกฎผังเมืองรวมระดับปานกลางและมีความคาดหวังจากผังเมืองรวมสมุทรปราการระดับมาก มีความเห็นด้วยต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการระดับปานกลางโดยมีความเห็นด้วยด้านสังคมมากที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประเภทการประกอบการมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลีต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองรวม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผังเมืองรวม ประสบการณ์เกี่ยวกับผังเมืองรวม และความคาดหวังเกี่ยวกับผังเมืองรวม มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลีต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: โรงงานอุตสาหกรรม, ผังเมืองรวมสมุทรปราการ

Abstract

The objectives of the study were to investigate the industrial entrepreneur opinion toward SamutPrakantown and country planning and find out the factors relating to the industrial factory entrepreneur opinion toward SamutPrakantown and country planning. The 334 entrepreneur in factory were the sample of the study. The questionnaire was the instrument of the study. Percentage, mean, standard deviation, analysis of variance multiple classification analysis and coefficient of variance were used as statistical analysis.

The result of the study found that the industrial factory entrepreneur has the information receiving concerning the town and country planning as moderate level, the understanding of the town planning as high level, providing experiences of the town planning as moderate level, also, the expectation of town and country planning as high level. The opinion of SamutPrakantown and country planning were as moderate level. Most opinion agreed in social aspect. The hypothesis testing found that the general basic factors such as sex, age, education and type of entrepreneur related to industrial factory entrepreneur opinion toward SamutPrakantown and country planning. For the factors relating the town and country planning found that the information receiving, the understanding, the experiences, and the expectation of town planning related to industrial factory entrepreneur opinion toward SamutPrakantown and country planning at 0.05 level of statistical significance.

Keywords: Industrial Factory, Samutprakan Town and Country Planning

บทนำ

การผังเมืองเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาพื้นที่ทั้งในส่วนของพื้นที่ชุมชนเมืองและพื้นที่ชนบทด้วยการกำหนดมาตรการนโยบายและแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน แผนผังคมนาคมและขนส่ง รวมถึงแผนผังระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอันจะนำไปสู่การพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังและยั่งยืนเพื่อให้ประชาชนในชุมชนเมืองและชนบทสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและเกื้อกูลกันการวางแผนและจัดทำผังเมืองเป็นการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตเพื่อแก้ปัญหาและกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ให้เป็น การตั้งถิ่นฐานที่มีความสมดุล ตอบสนองต่อศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของมนุษย์ อาทิ ที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพ การบริการสาธารณะ และโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้นพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนของการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวม ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 19 ว่า ให้กรมโยธาธิการและผังเมือง จัดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ แล้วจัดการประชุม ไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องที่ที่จะมีการวางแผน และจัดทำผังเมืองรวมนั้น ในการรับฟังความคิดเห็นนั้นจะกำหนดเฉพาะให้ผู้แทนประชาชน เข้าร่วมประชุมตามความเหมาะสมก็ได้นอกจากนี้แล้วยังมีขั้นตอนการปิดประกาศ แผนผังและข้อกำหนดเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจดูแผนผังและข้อกำหนดของผังเมือง รวมและยื่นคำร้องขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินได้ ภายในเวลา 90 วันนับแต่วันปิดประกาศ (กรมโยธาธิการและผังเมือง, 2547: 2)

อย่างไรก็ตามการดำเนินการจัดทำผังเมืองรวมที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. 2518 มาตรา 19 ข้างต้น เป็นเพียงการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งเป็นตัวแทนประชาชนเท่านั้น มิได้สอบถามทุกครัวเรือน แม้มีการปิดประกาศแผนผัง และข้อกำหนดเพื่อเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวแต่ก็ไม่ใช่สนใจของประชาชน ดังนั้น เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นค่อนข้างน้อยจึงส่งผลกระทบต่อการ บังคับใช้ข้อกำหนดของผังเมืองรวมตามกฎหมายกระทรวงที่ประกาศใช้บังคับ

ผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการด้านการก่อสร้าง ต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556 ซึ่งผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนาและการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องรวมถึงการใช้ประโยชน์ในทรัพยากร การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภค สาธารณะและสภาพแวดล้อมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลีต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลีต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลการวิจัยอาจเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอันเป็นประโยชน์ที่จะช่วยให้ผู้ดำเนินการจัดวางผังเมืองได้ปรับปรุงแก้ไขในส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผังเมืองที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคมตามลักษณะและสภาพที่เป็นจริงมากยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการให้ความรู้เกี่ยวกับผังเมืองแก่ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลีต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการพ.ศ. 2556 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผู้ประกอบการด้านการก่อสร้าง ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 2,028 แห่ง (ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2560)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสถานภาพสมรสและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม ได้แก่การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองรวมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผังเมืองรวมประสบการณ์เกี่ยวกับผังเมืองรวมและความคาดหวังจากผังเมืองรวม

3. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อผังเมืองรวม ใน 4 ด้าน ได้แก่
- 1) ด้านสังคม
 - 2) ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน (อุตสาหกรรม, เกษตรกรรม, ที่อยู่อาศัย)
 - 3) ด้านคมนาคมและ
 - 4) ด้านสิ่งแวดล้อม

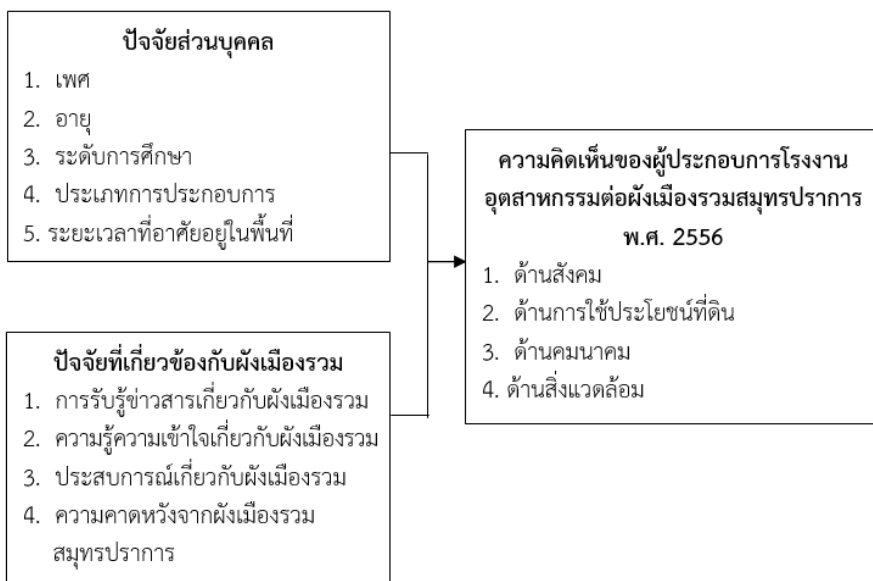
ขอบเขตด้านเวลา

ทำการศึกษาระหว่างเดือน สิงหาคม 2560 – พฤศจิกายน 2560

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (X)

ตัวแปรตาม (Y)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอบางพลี จำนวนทั้งสิ้น 2,028 แห่ง โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยหลักการคำนวณของ Yamane ได้ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จึงเท่ากับ 334 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากประชากร จำแนกตามตำบล โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิแบบสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sampling Random Sampling) โดยการจับสลากในผู้ประกอบการ ให้ได้ตามจำนวนที่คำนวณไว้ในตารางที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประเภทการประกอบการ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม ได้แก่ 2.1 การรับรู้ข่าวสารของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผังเมืองรวม 2.2 ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผังเมืองรวม 2.3 ประสพการณ์ของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผังเมืองรวม 2.4 ความคาดหวังของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผังเมืองรวม

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาไปทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่นดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีและแบบสอบถามที่เคยมีผู้วิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องไปเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้หรือไม่แล้วนำไปแก้ไขปรับปรุงเพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

2. ทดสอบการหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้ศึกษาจะนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Try - Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ และรายด้าน (Item Analysis) โดยใช้วิธีการของ Kuder and Richardson (KR 20) สำหรับกรณีที่มี 2 คำตอบ โดยใช้สูตรของ Pearson Product Moment Correlation Coefficient และหาค่าความเชื่อมั่นรวม โดยวิธีการของ Cronbach สำหรับกรณีที่มีคำตอบตั้งแต่ 2 คำตอบขึ้นไป เพื่อทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของมาตรวัดตัวแปรแต่ละตัว (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 226 – 228) ซึ่งผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นเป็นรายด้านดังนี้

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองรวม = 0.8725

2.2 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม ด้านประสบการณ์เกี่ยวกับกฎผังเมืองรวม = 0.9846

2.3 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม ด้านความคาดหวังจากผังเมืองรวมสมุทรปราการ = 0.9868

2.4 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมอำเภอบางพลีต่อผังเมืองรวม = 0.9462

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามที่เสร็จสมบูรณ์แล้วไปสอบถามความคิดเห็นของประชาชน
อำเภอบางพลีทุกกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556 จำนวน
334 ราย ผู้ศึกษาใช้ระยะเวลาที่ศึกษาทั้งหมด 2 เดือน ตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึง
กันยายน 2559 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 334 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษารวบรวมและนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข
แล้วทำการวิเคราะห์และประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
เพื่อให้ผลการวิเคราะห์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องแม่นยำ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบ
สมมติฐาน ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อนำมาอธิบายข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยที่
เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม และความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม
อำเภอบางพลี ต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556

ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
เพื่อนำมาอธิบายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
โรงงานอุตสาหกรรม อำเภอบางพลี ต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556

2. สถิติวิเคราะห์ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการศึกษาได้แก่

การวิเคราะห์การผันแปร (Analysis of Variance : ANOVA) ใช้เพื่อ
การทดสอบสมมติฐานและการวิเคราะห์จำแนกหมู่ (Multiple Classification
Analysis : MCA) ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวแปร
อิสระและตัวแปรตาม

3. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบประเภทการประกอบการและความคาดหวัง
กับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน
(Coefficient of variance : C.V.)

สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่
ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 40.47 ปี อายุต่ำสุด 18 ปี
อายุสูงสุด 73 ปี โดยกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป มีมากที่สุด ส่วนใหญ่มี
การศึกษาระดับปริญญาโท โดยประกอบการประเภทอุตสาหกรรมและมีระยะเวลาที่
อาศัยอยู่ในพื้นที่เฉลี่ย 31.77 ปี ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่ำสุด 1 ปี ระยะเวลาที่
อาศัยอยู่ในพื้นที่สูงสุด 60 ปี โดยกลุ่มที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่มากกว่า 30 ปี
มีมากที่สุด

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวมสมุทรปราการ

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองรวม โดยรวมกลุ่มตัวอย่าง มีระดับ
การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองรวมระดับปานกลาง โดยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมือง
รวมจากเพื่อนผู้ประกอบการด้วยกัน มากที่สุด และจากเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐ
น้อยที่สุด

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผังเมืองรวม โดยรวมกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับผังเมืองรวมในระดับมาก ข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกต้องมากที่สุด
มี 2 ข้อ ได้แก่ การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และโรงงานในบริเวณที่มีการบังคับใช้ผัง
เมืองรวม ผู้ประกอบการจะต้องมีการตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดินว่ากระทำได้
หรือไม่และสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จ.สมุทรปราการ จะต้องประกาศให้
ประชาชน ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบว่าจะมีการจัดทำผังเมืองรวม

ส่วนข้อที่ตอบถูกต้องน้อยที่สุด มี 2 ข้อได้แก่ ผังเมืองรวมจะประกาศใช้บังคับโดยกฎกระทรวงเป็นเวลารั้งละไม่เกิน 10 ปีและต้องติดประกาศร่างผังเมืองรวมฉบับที่ผ่านการแก้ไขแล้วในเขตพื้นที่เป็นเวลา 15 วัน เพื่อให้ประชาชนสามารถยื่นคำร้องขอแก้ไขร่างผังเมืองรวมได้อีก

ประสบการณ์เกี่ยวกับกฎผังเมืองรวม โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เกี่ยวกับกฎผังเมืองรวมในระดับปานกลางโดยมีประสบการณ์มากที่สุด คือ ร่วมเสนอแนะปัญหาจากการใช้ผังเมืองรวมและร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมเพื่อจัดทำผังเมืองรวม น้อยที่สุด คือเป็นผู้นำกลุ่มผู้ประกอบการในการจัดทำผังเมืองรวม

ความคาดหวังจากผังเมืองรวม โดยรวมกลุ่มตัวอย่าง มีความคาดหวังจากผังเมืองรวมระดับมากโดยมีความคาดหวังว่าการวางผังเมืองรวมจะเป็นกลไกหนึ่งเพื่อพัฒนาการด้านการลงทุน และก่อให้เกิดเขตเศรษฐกิจพิเศษได้มากที่สุด น้อยที่สุด คือการวางผังเมืองรวมจะทำให้เจ้าของอาคารและสิ่งปลูกสร้าง และเจ้าของที่ดินเปล่าขายที่ดินได้ราคาเพิ่มสูงขึ้น

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมต่อผังเมืองรวม

โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นต่อผังเมืองรวมในระดับปานกลาง โดยมีระดับความเห็นด้วยด้านสังคมมากที่สุด ส่วนด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินน้อยที่สุด โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านสังคม โดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยระดับมากโดยมีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ ผังเมืองรวมก่อให้เกิดการพัฒนาเมืองหรือชุมชนให้มีความเจริญเติบโตอย่างมีระเบียบแบบแผนและการวางผังเมืองรวมที่ดี จะช่วยให้เกิดการขายตัวของเมือง ชุมชน และธุรกิจ เป็นระบบและมีความยั่งยืนเท่ากันทั้ง 2 ข้อ น้อยที่สุด คือ การวางผังเมืองรวม จะทำให้ผู้ประกอบการต้องย้ายฐานการผลิตไปยังพื้นที่อื่น

ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยระดับปานกลางโดยมีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ การวางผังเมืองรวมเป็นการกำหนดให้มีย่านอุตสาหกรรมที่ชัดเจนน้อยที่สุด คือ ผังเมืองรวมทำให้ที่ดินมีราคาแพงขึ้น อาจทำให้เจ้าของที่ดินขอขึ้นค่าเช่าผู้ประกอบการที่เช่าที่ดิน

ด้านคมนาคม โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยระดับปานกลางโดยมีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ ผังเมืองรวมก่อให้เกิดแนวทางการพัฒนาเมืองหรือชุมชนอย่างมีระเบียบ ประเด็นผังเมืองรวม ถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาด้านการคมนาคมและการขนส่งของจังหวัด และการบังคับใช้ผังเมืองรวม จะช่วยให้การคมนาคมและการขนส่งมีความสัมพันธ์กับการใช้ที่ดินในอนาคตรองรับความเจริญเติบโตของเมืองในอนาคตเท่ากันทั้งสามข้อ น้อยที่สุด คือ ผังเมืองรวม ทำให้เกิดการวางแผนระยะยาวเพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์อย่างเหมาะสมและเพียงพอกับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของจังหวัด

ด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยระดับปานกลางโดยมีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ ผังเมืองรวมช่วยให้ประชาชนมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายอย่างเหมาะสมมากที่สุด น้อยที่สุด คือ การวางผังเมืองช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมของเมืองหรือชุมชนให้มีที่ว่าง มีสวนสาธารณะ แก่ชุมชน และผังเมืองรวมทำให้เกิดการบำรุงรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและพื้นที่ของเขตเมืองและชนบทอย่างสวยงามและยั่งยืนเท่ากันทั้งสองข้อ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัย พบว่า มีทั้งเป็นไปตามสมมติฐาน และไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศอายุและประเภทการประกอบกรมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคล จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1, 1.1, 1.2 และ 1.4
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารความรู้ความเข้าใจประสบการณ์และความคาดหวังของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2, 2.1, 2.2, 2.3 และ 2.4

ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ	
	ต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ	
	เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
ปัจจัยส่วนบุคคล	✓	
- เพศ	✓	
- อายุ	✓	
- ระดับการศึกษา		✓
- ประเภทการประกอบการ	✓	
- ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่		✓
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม	✓	
- การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมือง	✓	
- ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผังเมือง	✓	
- ประสบการณ์เกี่ยวกับผังเมือง	✓	
- ความคาดหวังจากผังเมือง	✓	

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม

1.1 ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองรวม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองรวมผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐ น้อยที่สุด ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐควรมีการพัฒนาระบบและรูปแบบการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองให้มีความเป็นปัจจุบัน ทันสมัย มีข้อมูลที่ครบถ้วน สมบูรณ์โดยประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มผู้ประกอบการและประชาชนทุกภาคส่วน เช่น การประชาสัมพันธ์ข้อมูลและกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านทางเว็บไซต์, Facebook และ Application Line ซึ่งจะทำให้การรับทราบข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองรวมของจังหวัดสมุทรปราการ มีประสิทธิภาพและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

1.2 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผังเมืองรวม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผังเมืองรวมประเด็นผังเมืองรวมจะประกาศใช้บังคับโดยกฎกระทรวงเป็นเวลาครั้งละไม่เกิน 10 ปี และการต้องตีตราประกาศผังเมืองรวมฉบับที่ผ่านการแก้ไขแล้วในเขตพื้นที่เป็นเวลา 15 วัน เพื่อให้ประชาชนสามารถยื่นคำร้องขอแก้ไขร่างผังเมืองรวมได้อีก น้อยที่สุดซึ่งผู้ประกอบการมีความเข้าใจผิดในประเด็นดังกล่าว ดังนั้นสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จ.สมุทรปราการ ควรดำเนินการ ดังนี้

1.2.1 จัดฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับผังเมืองรวมแก่

ผู้ประกอบการ และประชาชนผู้สนใจ ในหัวข้อต่าง ๆ เช่น การวางแผนและจัดทำผังเมืองรวม ประโยชน์ของการวางแผนผังเมืองรวม ผังเมืองรวมจะประกาศใช้บังคับโดยกฎกระทรวงเป็นเวลาครั้งละไม่เกิน 5 ปี และการต้องตีตราประกาศผังเมืองรวมฉบับที่ผ่านการแก้ไขแล้วในเขตพื้นที่เป็นเวลา 90 วัน เพื่อให้ประชาชนสามารถยื่นคำร้องขอแก้ไขร่างผังเมืองรวมได้ เป็นต้น

1.2.2 การจัดทำคู่มือการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวมโดยแสดงขั้นตอน และกระบวนการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการที่ประชาชนทุกภาคส่วนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมจัดทำผังเมืองรวมของจังหวัดสมุทรปราการ ให้มากขึ้น

1.3 ด้านประสบการณ์เกี่ยวกับผังเมืองรวม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีประสบการณ์เกี่ยวกับผังเมืองรวมในประเด็นการเป็นผู้นำกลุ่มผู้ประกอบการในการจัดทำผังเมืองรวม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้นำกลุ่มผู้ประกอบการ โดยกำหนดให้มีวาระการดำรงตำแหน่งจำนวน 2 ปี เพื่อให้มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นผู้นำกลุ่มผู้ประกอบการ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการทุกคนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ และมีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำกลุ่มในการจัดทำผังเมืองรวม และไม่ให้อำนาจของการเป็นผู้นำ ตกแก่ผู้ประกอบการคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว

1.4 ด้านความคาดหวังจากผังเมืองรวมสมุทรปราการ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีความคาดหวังว่าการวางผังเมืองรวมจะเป็นกลไกหนึ่งเพื่อพัฒนาการค้าการลงทุน และก่อให้เกิดเขตเศรษฐกิจพิเศษได้มากที่สุด ดังนั้นสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จ.สมุทรปราการ และหน่วยงานภาครัฐ ควรดำเนินการ ดังนี้

1.4.1 การวางแผนและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรปราการ ใหม่เพื่อให้รองรับการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจ เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรม แต่ทั้งนี้ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในชุมชน

1.4.2 การจัดทำผังเมืองใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการคมนาคมขนส่งให้กับภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และภาคธุรกิจเอกชน โดยพัฒนาระบบ Logistics ในจังหวัดสมุทรปราการเพื่อรองรับการค้าการลงทุน และการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องร่วมวางแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีความชัดเจน เป็นธรรมชาติ มีการจัดตั้งงบประมาณและกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จที่แน่นอนเพื่อที่จะสามารถจูงใจนักลงทุน หรือผู้ประกอบการมาช่วยกันพัฒนาพื้นที่

1.4.3 ผู้ประกอบการต้องเร่งสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ และสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจ เพื่อผลักดันให้จังหวัดสมุทรปราการมีความพร้อมในการเข้าสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษ

2. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมอำเภอบางพลี ต่อผังเมืองรวม

2.1 ด้านการใช้ประโยชน์พื้นที่

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นด้วยเกี่ยวกับผังเมืองรวมช่วยให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการอยู่อาศัยน้อยที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชน ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือ มีการประชุมร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ปัญหาในพื้นที่ และแสวงหาหนทางในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้สรุปบทเรียนการทำงานเพื่อปรับแผนงานให้

สอดคล้องกับสถานการณ์ ตลอดจนวิเคราะห์นโยบายที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน เพื่อผลักดันนโยบายสาธารณะเพื่อป้องกัน และรักษา ความปลอดภัยของประชาชนได้มากขึ้น

2.2 ด้านคมนาคม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นด้วยเกี่ยวกับผังเมืองรวมทำให้เกิดการวางแผนระยะยาวเพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์อย่างเหมาะสมและเพียงพอกับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของจังหวัดน้อยที่สุด ดังนั้นจังหวัดสมุทรปราการ ควรดำเนินการดังนี้

2.2.1 การกำหนดหน่วยงานหรือองค์กรผู้รับผิดชอบโดยตรง และบูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องในด้านโลจิสติกส์ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับจังหวัด เพื่อเป็นเจ้าภาพหลักในการประสานการขับเคลื่อนระบบโลจิสติกส์ ซึ่งจะทำให้การพัฒนาด้านโลจิสติกส์ประสบผลสำเร็จได้

2.2.2 ศึกษาการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้ารองรับศูนย์กลางโลจิสติกส์ในจังหวัดสมุทรปราการและศึกษาผังการคมนาคมเชื่อมต่อกับแนวคิดผังเมืองรวมสมุทรปราการ

2.2.3 ศึกษาปัญหาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขในการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ของจังหวัดให้มีความสอดคล้องกับผังเมืองรวมสมุทรปราการ

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ และประเภทการประกอบการ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อผังเมืองรวมสมุทรปราการ ดังนั้นสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จ.สมุทรปราการ ควรดำเนินการ ดังนี้

3.1.1 เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการเพศหญิง ได้เข้าร่วมการประชุมการวางแผนและการจัดทำผังเมืองของจังหวัดสมุทรปราการในทุกกระบวนการ รวมทั้งให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการเพศหญิง ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้ทุกคนได้มีสิทธิ์แสดงความคิดเห็น เสนอแนะปัญหา และแนวทางการแก้ไข การบริหารจัดการผังเมืองรวมของจังหวัดสมุทรปราการให้ดียิ่งขึ้น

3.1.2 สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี โดยจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการผังเมืองอย่างต่อเนื่อง เช่น ข้อมูลข่าวสารด้านผังเมือง การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและประชาชนด้านผังเมือง และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมด้านผังเมือง ให้กับผู้ประกอบการ ประชาชน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ควรจัดทำคู่มือเพื่อให้ผู้ประกอบการ และประชาชนทราบถึงกระบวนการวางผังเมือง การปฏิบัติตามผังเมือง และขั้นตอนการตัดสินใจระดับต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง

3.1.3 การกำหนดสัดส่วนจำนวนผู้เข้าร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ประชาชน และผู้ประกอบการ อย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ เช่น ผู้ประกอบการที่ประกอบประกอบประเภทพาณิชย์กรรม/ครั่งสินค้า และประเภทอุตสาหกรรม โดยจัดให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นอย่างน้อย 2 ครั้ง เปิดโอกาสให้ทุกกลุ่มได้มีส่วนร่วมตั้งแต่ต้น โดยให้มีการหารือตั้งแต่การระบุปัญหา ความต้องการ แนวคิดในการพัฒนาเมือง และทางเลือกต่าง ๆ ในการวางผังเมือง รวมทั้งกำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์ในการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และผู้ประกอบการทุกภาคส่วนอย่างชัดเจน

3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองรวม

จากการศึกษา พบว่า การรับรู้ข่าวสารของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผังเมืองรวม ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผังเมืองรวม ประสบการณ์ของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผังเมือง และ ความคาดหวังของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผังเมือง มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อผังเมืองรวม สมุทรปราการ ดังนั้นสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จ.สมุทรปราการ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 พัฒนา และปรับปรุงช่องทางการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางและการจัดทำผังเมืองรวมแก่ผู้ประกอบการ และประชาชนในทุกรูปแบบทั้งทางด้านโทรทัศน์ วิทยุชุมชน เว็บไซต์หน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนสื่อตามสายของชุมชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต้องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง อีกทั้งเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันจะทำให้ผู้ประกอบการ และประชาชนได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำผังเมืองรวมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยเพิ่มความต้องการ

ในการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดทำผังเมืองรวมของผู้ประกอบการและประชาชนได้มากขึ้น

3.2.2 มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับผังเมืองรวมให้แก่ผู้ประกอบการ และประชาชนรับทราบนอกเหนือจากที่กฎหมายบังคับ เนื่องจากการประชาสัมพันธ์แบบเดิม ผู้ประกอบการ และประชาชนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นการจัดทำเอกสารให้ถึงที่พิกอาศัย จะช่วยให้ผู้ประกอบการ และประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวด้านผังเมืองและหลักการปฏิบัติให้เป็นไปตามผังเมืองรวมอย่างถูกต้อง และควรมีการให้ความรู้กับผู้ประกอบการ และประชาชนในเรื่องของโทษของการกระทำผิดต่อกฎและกระบวนการบังคับใช้ผังเมืองรวมในลักษณะของแผ่นพับ หรือการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสถานีวิทยุกระจายเสียง และการมีประชุมชี้แจงให้ความรู้เรื่องของการปฏิบัติตามกฎกระทรวงในด้านผังเมืองรวม

3.2.3 ควรจัดการฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติจริงให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการ/ตัวแทนผู้ประกอบการในการจัดทำผังเมืองรวม โดยการสร้างแรงจูงใจในการเชิญผู้ประกอบการเข้าร่วมฝึกอบรม เช่น ประกาศนียบัตร ใบรับรองด้านผังเมืองและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3.2.4 ควรเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการวางผังเมืองเพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ เนื่องจากเป็นความคาดหวังของผู้ประกอบการมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าความต้องการ การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมต่อการวางและการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรปราการอยู่ในระดับใด และมีการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการแบ่งประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็นเขตสีต่าง ๆ ตามความเห็นของประชาชน ผู้ประกอบการ และข้าราชการ

2. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการอื่น ๆ นอกจากการใช้แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และควรมีการเพิ่มระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลให้สูงขึ้น เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุมและมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมอำเภออื่น ๆ ใกล้เคียงว่ามีความคิดเห็นด้วยต่อผังเมืองรวมอยู่ในระดับใด และการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ และความคาดหวังจากผังเมืองรวมแตกต่างกันอย่างไร เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอันเป็นประโยชน์ที่จะช่วยให้ผู้ดำเนินการจัดวางผังเมืองได้ปรับปรุงแก้ไขในส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผังเมืองที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคมตามลักษณะและสภาพที่เป็นจริงมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมโยธาธิการและผังเมือง. (2547). พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518.
กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.
- _____. (2549). กระบวนการวางผังเมืองรวม (โดยทั่วไป). กรุงเทพมหานคร:
กระทรวงมหาดไทย.
- _____. (2545). เกณฑ์และมาตรฐานการวางและจัดทำผังเมืองรวม (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2544). กรุงเทพมหานคร: สำนักมาตรฐานผังเมือง.
- สำนักงานผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ กรมโยธาธิการและผังเมือง. (2549).
คู่มือวิธีการจัดทำแผนงาน/โครงการให้เป็นไปตามผังเมืองรวม.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทสยามซอฟต์แวร์ จำกัด.